

Titel: Udrag fra Synspunktet for min Forfatter-Virksomhed

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K16", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K16*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-sfv-kom-shoot-sfv-70.pdf> (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K16

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **her pointerede saa det høiærværdige Firma Kts. rigtigt** : sigter til artiklen »Kirkelig Polemik«, som biskop J.P. Mynster skrev under sit ofte anvendte mærke 'Kts.' i *Intelligensblade*, nr. 41-42, 1. jan. 1844, udg. af J.L. Heiberg. Artiklen er et gensvar på den kritik af kirken, H.P. Kofoed-Hansen fremfører i sin anmeldelse af *Enten – Eller* i *For Literatur og Kritik. Et Fjerdingaarsskrift*, udg. af »Fyns Stifts literære Selskab«, red. af C. Paludan-Müller, Odense 1843, s. 377-405. Kofoed-Hansen kritiserer kirken, fordi den »endnu ei har vidst, at bemægtige sig de mere Dannede«, og indset, at »den nyere Tids Dannede ikke længere [vil nøjes] med den gammeldags Christendom eller den gamle Tro, men kræve den fremsat i en ny og frisk Form, som ene et filosofisk Bad formaaer at skienke den«, s. 384f. Disse citater bringer Mynster i sin artikel, hvor han undervejs i sit svar fremfører et forsvar for *Frygt og Bæven* og dens forfatter; og efter at have diskuteret forholdet mellem filosofi og prædiken skriver han: »Det har for mig noget Rørende, at Mag. S. Kierkegaard stedse helliger sine Opbyggelige Taler til sin afdøde Faders Minde. Thi ogsaa jeg har kiendt denne agtværdige Mand; han var en slet og ret Borger, gik fordringsfri sin stille Gang giennem Livet, havde aldrig giennemgaaet nogetsomhelst filosofisk Bad. Hvorledes skeer det da, at Sønnen i sin rige Dannelse, saa ofte han vil nedskrive opbyggelige Taler, stedse vender Tanken hen til hiin Mand, der længesiden er indgaaet til Hvilen? Hvo [den] der har læst den deilige Tale – eller lad os kun kalde den Prædiken – 'Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet' [den første tale i *Fire opbyggelige Taler* 1843 (15,19)], vil forstaae det. Sønnen har, ligesom jeg, seet sin gamle Fader ved bittre Tab; han har seet ham folde sine Hænder, bøie sit ærværdige Hoved, han har hørt hans Læbe udsige hiint Ord, men tillige seet hans hele Væsen udsige det paa en saadan Maade, at han følte, hvad han saa skiønt udvikler om Job, at 'ogsaa Den er en Menneskenes Lærer, der ingen Lære havde at overgive Andre, men efterlod Slægten sig selv som et Forbillede, sit Liv som Veiledning for ethvert Menneske,' der saa det; han har følt, at den Gamle 'havde i sit fromme Ord overvundet Verden, var i sit fromme Ord større og stærkere og mægtigere end den ganske Verden.' Og hvad Sønnen der i Sorgehuset lærte hos sin gamle Fader, det nedskrev han i en Prædiken, som vil tiltale, vederqvæge ethvert førende Hierte, uagtet den ikke fører Læseren i noget filosofisk Bad, uagtet den Intet indeholder, som jo [ikke] Enhver kunde 'sige sig selv hiemme i sin Sopha' – men sandelig ikke 'ligesaa godt.' – Det er ikke for at indskrænke min Tak for denne Prædiken, men fordi det hører til Sagen, at jeg spørger: giøre de tre paafølgende Taler samme Virkning? Men hvis ikke, skulde det da ikke tildeels være, fordi det 'philosophiske Bad' kommer for meget tilsyne?« *Intelligensblade*, udg. af J.L. Heiberg (17,2) bd. 4, s. 97-114; s. 111-113. – **det høiærværdige Firma:** det højærværdige forfatternavn; 'højærværdig' indgik i titulaturen for den højere og højeste gejstlighed, placeret i 2. til 6. rangklasse (jf. rangforordningen af 14. okt. 1746 (med ændringer ved bekendtgørelse af 12. aug. 1808)), således både Sjællands biskop og Københavns sognepræster, hofprædikanter og teologiske doktorer m.fl., jf. »Titulaturer til Rangspersoner i alfabetisk Orden« i C. Bartholin *Almindelig Brev- og Formularbog* bd. 1-2, Kbh. 1844, ktl. 933; bd. 1, s. 49-56. – **Kts.:** Jakob Peter Mynster (1775-1854), da. teolog, præst, forf. og politiker; fra 1811 residerende kapellan ved Vor Frue Kirke i København, fra 1826 hofprædikant, fra 1828 kgl. konfessionarius samt hof- og slotspræst ved Christiansborg Slotskirke, fra 1834 biskop over Sjællands stift. Som Sjællands biskop var Mynster den da. kirkes primas og kongens personlige rådgiver. I årene 1835-46 var han medlem af stænderforsamlingen i Roskilde og i 1848-49 af Den grundlovgivende Rigsforsamling; han havde sæde i en lang række styrende organer og var primus motor i udarbejdelsen af den autoriserede oversættelse af Det Nye Testamente af 1819, af *Udkast til en Alterbog og et Kirke-Ritual for Danmark*, Kbh. 1839, og af et autoriseret *Tillæg til den evangelisk-christelige Psalmebog*, Kbh. 1845.

I trykt udgave: Bind 16 side 22 linje 24